

Fitxa tècnica

Guió Guillermo Calderón **Fotografia** Miguel Littin **Música** Antonio Pinto
Interpretació Mercedes Morán, María Valverde, Marcelo Alonso, Felipe Armas, Pedro Fontaine, Caio Blat, Gabriel Urzúa **Durada** 105 min **Gènere** Crim, drama, *thriller* **Llengües** Espanyol, alemany, haitià, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Xile, a inicis dels anys 70. La Inés, el Justo i el Gerardo són tres joves que formen part d'un violent grup d'extrema dreta, i nacionalista, que vol enderrocar el govern de Salvador Allende. En el fragor d'aquesta lluita es veuen embolicats en un arriscat i apassionat triangle amorós i cometen un crim polític que els separa per sempre. 40 anys després, el Gerardo reapareix. No només la venjança l'inspira, sinó també la seva obsessió de fer renéixer la seva causa. La Inés, avui influent empresària, farà el que estigui a les seves mans perquè el Gerardo no divulgui el seu passat ni el del seu marit, el Justo. (filmaffinity.com)

Crítica

'Araña', d'Andrés Wood, colpeja fort on fa més mal

La millor anàlisi dels nacionalismes radicals

L'última pel·lícula del talentós **Andrés Wood** és l'exemple perfecte de la tesi mantinguda pel sociòleg **Zygmunt Bauman** (conegut pel seu concepte *modernitat líquida*), en el seu pòstum assaig, *Retrotopía*. La nostàlgia del passat ha estat el brou de cultiu de la radicalització dels nacionalismes. Un temps passat idealitzat que s'intenta recuperar, pels mitjans que siguin, davant de la incertesa actual. Resultat: violència, racisme, exclusió i malestar social.

El film aborda la història d'un exmembre d'un grup paramilitar xilè d'ideologia feixista i nacionalista inspirat en Patria y Libertad. Després d'aconseguir el que pretenien, el cop militar de l'11 de setembre de 1973, el moviment es va dissoldre i van deixar ben instal·lat el règim militar d'**Augusto Pinochet** amb la seva cadena de desapareguts, assassinats i sistemàtiques violacions dels drets humans.

Quaranta anys després, el protagonista, Gerardo, reapareix públicament i els seus amics de l'època, l'embruixadora i diabòlica, Inés i, el seu marit, Justo, no estan disposats que es parli del seu passat conjunt.

Amb un repartiment impecable, **Mercedes Morán, María Valverde, Marcelo Alonso, Pedro Fontaine, Gabriel Urzúa i Felipe Armas**, la pel·lícula no deixa un moment de respir a l'espectador. Concebuda com un *thriller*, **Araña** desenvolupa dues accions paral·leles, el present amenaçador i un passat assumit, però que no convé airejar.

Andrés Wood, amb el seu habitual sentit del ritme i del muntatge, **en un film valent, arriscat i intel·ligent, ens recorda que 1972 no està tan lluny de 2019**. I que els cadells de l'època antiga han afilat els seus ullals i han decidit deixar d'ocultar-se. Per a ells, el seu passat sempre va ser millor, i estan decidits a tornar a editar-lo.

“Araña”: premis i seleccions principals

Festival Internacional de Cinema de Chicago 2019: nominada al Gold Hugo al millor llargmetratge

Premis Goya 2020: nominada al Goya a la millor pel·lícula iberoamericana

Festival de Cinema d'Hamburg 2019: nominada al premi Political Film

Premis José María Forqué 2020: nominada al premi José María Forqué a la millor pel·lícula llatinoamericana

Festival Internacional de Cinema de Sant Sebastià 2019: nominada al premi Horizontes

Andrés Wood

Filmografia com a director

2019 *Araña*

2017 *Ramona* (minisèrie TV) (director titular)

2013 *Ecos del desierto* (minisèrie TV) (4 episodis)

2011 *Violeta se fue a los cielos*

2008 *La buena vida*

2004 *Machuca*

2001 *La fiebre del loco*

1999 *El desquite*

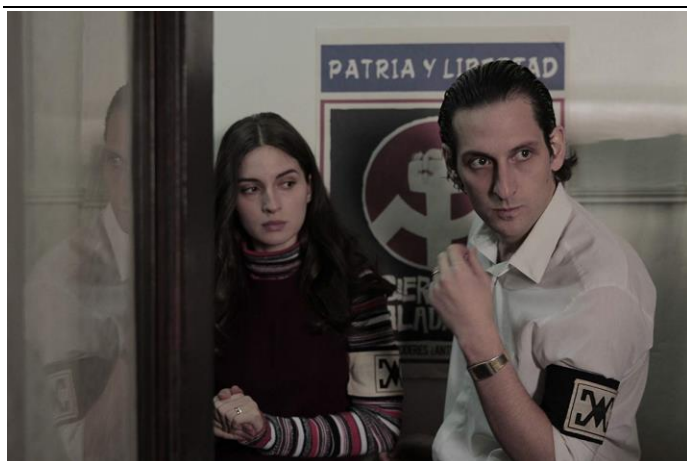
1997 *Historias de fútbol*

1994 *Reunión de familia* (curt)

Biografia

El primer llargmetratge d'**Andrés Wood** (Santiago de Xile, 1965), *Historias de fútbol* (1997), es va presentar a New Directors del Festival de Sant Sebastià. Va dirigir després *El desquite* (1999) i *La fiebre del loco* (2001), estrenada a la secció Cinema del Presente del Festival de Venècia. El 2004 va participar en la Quinzaine des Réalisateurs del Festival de Canes amb *Machuca*, que va ser nominada al Goya a la millor pel·lícula estrangera de parla hispana, guardó que va rebre quatre anys després per *La buena vida* (2008). Amb *Violeta se fue a los cielos* (2011) va guanyar el Gran Premi de Jurat a la secció World Cinema del Festival de Sundance.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

